

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρω-
τά ἀποχρηστικὴ:

Εἰσὶ ἐν Κόπρῳ 10
Ἐξέμνητος 6
Ἐξέμνητος ἐν τῇ ἑξαμηνίᾳ 12
Ἐξέμνητος 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύνκρον ἀριθ. 34

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΣ

«...Τὸ δὲ τὴν πόλιν σοὶ δοῦναι, οὐκ ἔμὲν ἔστιν οὗτ' ἄλλου
τὸν συγκαταστήσαντα ἐνταῦθα κοινὴ γὰρ γνώμη πάντες αὐτο-
προαίρετως ἀποδοτέον μὴ φειδόμενοι τῆς ζωῆς ἡμῶν.»

Πένθιμος ἀνατέλλει κατ' ἔτος εἰς
τὸν ἑλληνικὸν ὄριοντα ἡ 29ῃ Μαΐου
ἀνακαλοῦσα μεγάλῃ καὶ τρομερᾷ ἐ-
θνικῇ τραγῳδίᾳ βαδύτατα συγκινοῦ-
σαν ἀλλὰ καὶ ἐπερηράτως ἐνδοσι-
ζουσαν διδασκίαν τὴν ἑλληνικὴν - φυ-
λιν, ἥτις μετὰ ζήλοισι καὶ παρα-
δόξῳ πορείᾳ διετήρησε τὴν ἀνάμνη-
σιν αὐτῆς μὲς δεινῶν καὶ ἀνικα-
λῶν περιπετειῶν καὶ ταλαιπωριῶν.

Ὁ μελετητὴς τῆς ἱστορίας τῶν προ-
ηγηθέντων χρόνων τῆς παρὰ τὸν Βό-
σπορον μεγάλης τραγῳδίας διατρέχων
νοεῖ τὴν ἑλληνικὴν Χερσόνησον ἀπὸ
Μουραῖς καὶ Ταινάρου καὶ τὴν Μ.
Ἀσίαν ἐπισκοπῶν μάλιστα ζητεῖ τὴν
ἐν τῇ φυλῇ ἐκείνῃ ἥτις ἐπὶ γυμ-
νῆρας διεδραμάτισε σπουδαίωτα
πρόσωπον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πολιτι-
σμοῦ καὶ ἐγένετο μεγαλοφυῶς πάντοτε
ἐν τῇ ἀνθρωπότητι. Τὰς περιπέσεις
χωρὰς δὲν ἐγγενεῖται ὁ μέγιστος καὶ ἐν-
τελέστατος πολιτισμὸς δὲν δύναται τὴν
ἀναγνώριση δι' ἱστοριοδίτης, διότι ἐπὶ οὐκ
αὐτὰς διανεμημένους μεταξὺ παλαιῶν
ἐθνῶν ἀλλοφρόνως καὶ ἀρχαίως ξενο-
φρόνως, οἵτινες διηκτικῶς ἐξήλθον πρὸς
ἀλλήλους καὶ ἀφαιρῶν ὅλα φρονικά
καὶ οὐκ ἀπὸ ὁμοιοφροσύνης τὴν εἰς Χρῆ-
στον πίστιν καὶ κοινὴν ἔχουσι τὸ μί-
σος κατὰ τὸν Ἰσλάμ.

Βούλγαροι, Σέρβοι, Ἑνέτοι, Γενουά-
ται, Καταλοὶ, Ναυαροί, Ἀλβανοὶ
οὐ μόνον πρὸς ἀλλήλους ἀντιφρόν-
τοι καὶ μάχονται ἀλλὰ καὶ εἰς ἐαυτούς
καθ' ἑκάστον διαμερίζονται καὶ στα-
σιάζονται, μὲς δὲ τούτων διαφαι-
νεται ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἀπὸ κοινῶν πάν-
τας ἀποστρεφόμενη καὶ ὑπὸ πάντων
τούτων ὑποβλεπόμενη καὶ μισούμενη.

Ἡ Πελοπόννησος, ἀκόρετος τῆς
Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Στράβωνος προση-
τικῶς ἐπικληθεῖσα, διατρεῖ τὸν ἑλ-
ληνικὸν χαρακτῆρα καὶ ὑπὲρ πάντων
ἄλλων χωρῶν ἑλληνικὴν ἐνδοσίαν δια-
φυλάττει τὸ πάριον ἔδαφος πρὸς τοὺς
τυροδικῶν ἐλαδρῶν μετ' ἐπιτυχίας
πολλὰ καὶ μεγάλα προσιωποῦμεν ἀ-
γαθὰ. Ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ Χερσονήσῳ
φαινοῦνται ἀναγενόμενα πάντα αἱ
ἐθνικαὶ ἀρεταὶ καὶ κατὰ μικρὸν οἱ
Ἕλληνες ἀναπτύσσονται τὴν πατρίον γῆν
ἐκπολλόντες τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιδομοῖς
καὶ συγγενέουσιν ἡ ἀπελευθερώσει
Φράγκους, τοὺς Ἑνέτους περιτριζοῦσιν
εἰς τὴν ἐπιδικασίαν φρονεῖ καὶ ἐπὶ
τοῖς Ἰσλαμῶν ἡρώεσσι μάχονται κατὰ
τὸν Ὀσμάνικον ὄρνυον.

Ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου πνοῇ ἐθν-
ικῆς ζωῆς μεταδίδεται εἰς τὴν Στερε-
αν Ἑλλάδα καὶ πανταχοῦ ἀναφαινοῦν-
ται συμπτώματα ἐθνικῆς ἀναβίωσης,
καὶ ἐν οἷς οἱ διάφοροι δεσποταὶ καὶ
κοινοὶ καὶ ὅλοι πολυάνθρωποι ἀρ-
χόντες διεκδικοῦν κυριαρχικὰ δικαιώ-
ματα, ἐν τῇ βαρύνει τῆς θλίψεως ἰσχύ-
ος ὑποφρονεῖ ἡ γῆ τῆς ἐθνικῆς ἀ-
ναγεννήσεως τοῦ νομίμου κυρίου τῶν
χωρῶν τούτων, τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀτυχῶς δὲν δύναται ὁ Ἑλληνισμὸς
νὰ ἐνίσχῃ τὰς δυνάμεις τὸν ἑαυτοῦ
διαμελισμῶν καὶ ἐν οἷς οἱ ἐλαδρῶν
κατατρεφόμενοι τὰς δυνάμεις αὐτῶν
ἀλλήλους μαχόμενοι, προκαλοῦσιν ὑπὸ
τυφλῶς παραφροσύνης τὰς ἐπιφύ-
βους εἰς πάντας δυνάμεις τῶν Ὀσμαν-
δῶν, οἵτινες προθύμως ὑποβάλλουσι τὴν
ἀλληλομαχίαν, καὶ ἐκτείνουσι τὰς
κρήσεις αὐτῶν ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερ-
σονήσου.

Ἐν τῇ ἀλληλομαχίᾳ ταύτῃ τοῦ Οὐ-
νυδίου τὰ τρώματα καὶ τοῦ Σκενδέρμει
ὁ ἡρωϊσμός παρέχονται σθεδρὸν ἀπα-
ρατήρητα εἰς τοὺς φιλοδόξους ἀρχον-
τίσους τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, οἵτι-
νες περὶ τῆς δυνάμει μόνον ἀσφαλείας
μεριμνῶντες δὲν διατρέφουσι τὸν ἐπι-
κρεμῶν κοινὸν κίνδυνον καὶ δὲν
ἐννοοῦν μετὰ τὸν ἥρωον ἐκείνον ἵνα
ἀπελάσῃ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Χερ-
σονήσου τὰς ἐπιφύβους Ὀσμάνικας ἀ-
δῆς.

Ἐν μέσῳ τῶν ἀδυναμιῶν πολέ-
μων καὶ τῶν ἀναισθησιῶν ἐπὶ τῆς ἑλ-
ληνικῆς Χερσονήσου διατρέφεται ὁρμή
καὶ παρρησία, καὶ ἡ Κωνσταντινούπο-
λις, παραδόξως διαφυγούσα μέχρι τοῦ-
δε τὸν τοιαύτην ἀσφαλείᾳ καὶ
αὐτῆς βλεπόμενῃ ὑπὸ τῶν Ἀρσλάν
καὶ τῶν Ὀσμάνιδων.

Ἐνθα μαίνεται περὶ αὐτὴν ὁ ἄρης
καὶ σείεται ἡ περὶχωρὸς ὑπὸ τῶν μετὰ
λύσεως συγκρουομένων στρατιῶν, ἐν-
τός τῶν τεχνῶν τῆς Κων/πόλεως οἱ Ἀν-
δρόνικοι σκευοφροῦνται κατ' ἀλλήλων
συμμοσίας καὶ εἰς βοήθειαν ἐπικα-
λοῦνται τοὺς ἐπιφροβότερους ἐχθροὺς
τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὅταν δὲ ἀπὸ
τούτων κίνδυνος καθίσταται ἀπειλη-
τικός, τότε ἀντὶ τὴν περιστάσεως πα-
σάς τὰς διασπασμένας ἐθνικὰς δυνά-
μεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἀντιπαρ-
αίοντες ἐκαστοὶ καὶ εὐσταθῶς σήμερον
κατὰ τὸν Βασιλεῖ, ἀφίον κατὰ
Μουραῖς καὶ ὑπεροπὴν κατὰ τὸν Μεχ-
μέτ, ἐπαυτοὶ τὴν σωτηρίαν ἀπὸ τῆς
ἀδύτης θύρας ἀνοίγοντες τὴν Ὀρδοδόξον
Ἑκκλησίαν εἰς τὴν δοξομανίαν τῶν
Παπῶν.

Ἐν ἐντύχημᾳ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν,
διὰ τὸ ἐθνικὸν μέλλον αὐτοῦ ὅτι δὲν
ἐγένετο τῆς Κων/πόλεως ἡ ἐκπόρευσις
ἐπὶ Ἰωάννου, ἡ Ἑμμανουὴλ ἡ τινος
τῶν Ἀνδρόνικων, διότι ἡ πῶσις θὰ
ἐγένετο ἀδύνατος καὶ οὐκ ἐπὶ κατὰ
αὐτῆς ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία θὰ ἐπιδό-
σκετο θανάσιμος καὶ θὰ ἤρξεντο
ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει
τῆς πόλεως ἐκείνης, ἥτις εἶχε συγκε-
ντρώσει τὴν ἐνδοξὴν ἱστορίαν μίαν χιλι-
ετηρίδαν.

Μετὰ ἐντύχημᾳ διὰ τὴν ἐθνικὴν ἡ-
μῶν ἱστορίαν ἐγένετο ἡ ἐπὶ τοῦ Βυζαν-
τικῶν Ὁρόνῳ παρουσία τοῦ Κων-
σταντίνου Παλαιολόγου Δραγάζου κα-
τὰ τὰς τελευταίας τραγικὰς ἡμέρας
τῆς ἐνδόξης Πόλεως. Ἡ ἐν Πελοπον-
νήσῳ μακρὰ διαμονὴ ἐνεστέλλετο εἰς
τὴν φυλὴν τοῦ Παλαιολόγου τούτου
τὰς μεγάλας τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἀ-
ρετὰς καὶ οἱ ἐγγενεῖς ἐν Πελοποννή-
σῳ ἄνθρωποι πρὸς ἐκτίμησιν τοῦ ἑλ-
ληνισμοῦ κατὰ τὸν Φράγκον καὶ ἡ
κατεργαία κατὰ τὸν Ὀσμάνικον ἐπιδο-
μῶν ἄμυνα προσέδοσαν εἰς τὸν ἄν-
δρα τὴν ἐθνικὴν ὑψηλοφροσύνην, ἥτις
ἀνταπῆλξ ἐκπομπήσαν αἰώνως καὶ
εἶχε ἐκλείπει ἀτυχῶς ἀπὸ τῶν Βυζαντι-
νῶν ἀνακτόρων κατὰ τὸν τελευταῖον
μάλιστα αἰῶνα.

Κληθεὶς νὰ περιβῇ τὸ αὐτοκρα-
τορικὸν Στέμμα τοῦ Βυζαντίου, ἀπο-
θανόντος ἀπαίδος τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάν-
νου, ἐγένετο ὅτι περικτενέτο τὸν ἀ-
κωνδινὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου, καὶ
ὁ Κῦριος ἡμῶν προσεστέμενος ἐν
Γεθσημανῇ ἀπέδεξε τὸ πικρὸν ποτή-
ριον, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολό-
γος Δραγάζης πολλὰς προσηγορίας
πρὸς τὸν ἀληθινὸν Θεὸν πλέων εἰς Κῶ-
πριν οὐχὶ ἐπὶ Ἑλληνικῆς ἀλλ' ἐπὶ κα-
ταλινικῆς τριήρους ὅπως δινηθῇ νὰ
ἀποθάνῃ ἐν τῇ πόλει καὶ εἰς τῆς ὑπερ-
χλιετοῦς ἱστορίας ἦν ἑξερροσώπει ἡ
Βασιλεία τοῦ καὶ ἡ ἐνδοξὸς ἀλλ' ἀτυ-
χῆς ἡδὴ καὶ καταδεδωκυμένη εἰς ἀλώ-
λειαν Πόλιν.

Δὲν ἀπέστηκα οὐτος τῶν μετα-
νοήτων βοήθειαν ἀπὸ τῆς Λύσεως
καὶ διαμήνυσεν εἰς τὴν Ρώμην καὶ τὴν
Ἑνταῖαν τὸν ἐπικρεμῶν κίνδυνον, καὶ
ὅτι ἀπέναντι, ἀνὴρ διαταγῶν ἀνέ-
λαβε τὸν ἔσχατον ἀγῶνα οὐχὶ πρὸς
σωτηρίαν τῆς Πόλεως, ἥτις ἦτο ἀδύ-
νατος, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἐνδόξης καὶ τε-
τιμμημένης πτώσεως αὐτῆς.

Εἰς τὰς 200,000 τοῦ Ὀσμάνικοῦ
στρατοῦ εἶχε νὰ ἀντιτάξῃ 5,000 Ἑλ-
ληνῶν καὶ 2,000 γενοταῶν, ἐν τῶν
ἄλλων, καὶ εἰς τὰ 160 πλοῖα τῶν ἐλ-
ληνικῶν καὶ ἑνὶ Λιὰ τοσοῦτον ἀδύ-
νων δυνάμεων ὁ χριστιανικὸς κόσμος
ἀντιμετώπιζεν ὑπεροπὴν μαμαθανι-
κῆν δυνάμιν, ἥτις ἠδὲξήθη καὶ ἐγίναν-
τῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ τῆς σαρκὸς
τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ἐκταρατῶν ἀπὸ
τῆς διχονοίας καὶ ἀντιθέσεως τῶν ἡγε-
μόνων τῆς Ἑσπερίας καὶ αὐτοῦ τοῦ ἑλ-
ληνισμοῦ, οἰκισμοῦ τὴν ἀδύνατον
δυστασίαν μετὰ τῆς Λύσεως καὶ Ἀνα-
τολῆς.

Αἱ σφαῖραι τοῦ Ὀσμάνικοῦ δρῶν-
τος ἀναδιδόταναι καὶ περιτομήνους
τὴν ἐνδοξὴν Βασιλείαν, ἡ δὲ τελευ-
ταῖος βασιλεὺς ὑπομνήσκοντες τὸ ἱστο-
ρικὸν μεγαλῶς ἀποκαλεῖ πρὸς τοὺς
περιτομῶν πολεμάρχους καὶ μεγαλῶς
ἐκπέμπει τῆς πατρίδος, καταφύ-
γιον τῶν χριστιανῶν, ἐλπίδα

καὶ χαρὰν πάντων τῶν ἑλ-
ληνῶν καὶ καύχημα πᾶσι τοῖς
οὐκ ἐν τῇ τῶν ἡλίου ἀνα-
τολῇ.

Ὁφείλει ἡ ἐγκαταλειμμένη εἰς ἑ-
αυτὴν Πόλις ἡ νὰ νοσήσῃ δι' ὑπεραν-
θρώπου ἡρωϊσμοῦ ἢ νὰ πέσῃ ἀξίως
ἐαυτῆς καταπληττῶσα τὸν νόμον διὰ
τοῦ ἡθικοῦ μεγαλείου τῆς.

Ἡ θεὰ Πρόνοια εἰς τὴν κρισί-
ματὴν ἡμέραν τῆς πρώτης χριστιαν-
ικῆς πρωτεύουσος ἐπεφύλαξεν ἀντάξιον
βασιλέα καὶ στρατηγὴν συνενοῦντα ἐν
ἐαυτῇ τὴν χριστιανικὴν ἐγκατέστησεν καὶ
ἐξελόμισαν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡρω-
ϊσμοῦ καὶ τῆς ἑλληνικῆς ὑψηλοφροσύ-
νης.

Πρὸ τοῦ ἔσχατου κινδύνου ἐπιπνεῖ
τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα διὰ τῆς πνοῆς
τοῦ καθύπευκτον Βασιλέως ἀνακη-
ρύσσοντος τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ πίστε-
ως καὶ πατρίδος, ὑπὲρ βασι-
λέως ὡς Χριστοῦ ἐκείνου καὶ
ὑπὲρ συγγενῶν καὶ φίλων, τεσ-
σάρων τῶν μεγίστων τοῦ κό-
σμου τοῦτον ἀγαθόν.

Ἐπιδραροῦντες τοὺς ἐν ἰδούῳ καὶ αἱ-
ματι περιεσπένοντες ἄνδρες τῆς ἡρω-
ικῆς φροσύνης ὡς ὑπεράστην ἀμοιβὴν
τοῦ ἀπεγνωσμένου ἀγῶνος ἐπηγγέλλετο
ὅτι «ἐν οὐρανῷ μὲν ἀποκα-
τεταύχεται ἀβραμῆντινος στέφανος ἐν
τῇ πόλει δὲ τούτῳ μνημῆμα
αἰώνως» καὶ διὰ πυρὸς πνοῆς
ἀνέβησαν οὐδὲν ὀλίγον ἀνδρες:

«ἀποθνήσκοντες ὑπὲρ πίστεως

καὶ πατρίδος»

Αἱ ὁσμάνικα ὁρμαὶ ἐπληθύνοντο
κατὰ τὸν τεχνῶν ὑπὸ τὴν χροστίαν
τῆς μάστιγος καὶ τὰ πλῆθη τῶν
ροσάτων, ὁσάκις δὲν ἐπείθοντο νὰ
διακινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν αὐτῶν χά-
ριν τῆς ἀπαγῆς καὶ τῆς λεῖας γυναι-
κῶν, παρθένων καὶ παιδῶν εὐειδῶν
ἐπὶ τῆς γῆς ἡ χάριν παρὰ τὸν κα-
τηνυδῶν ἀπολαύσαντες ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἀ-
γῆριος καὶ τυφλὸς φανατισμός, σατα-
νικὴ διὰ αἵματος καὶ ταρώσεως πό-
θος ἀπαγῆς, βίας, σφαγῆς ἐρημώσε-
ως καὶ κτηνωδῶν ἐν τέλει ἤδοναν ἐ-
σαν τὰ κινεῖται ἐλαφρία τῇ ἀγρία
στύχῃ τοῦ Μωάμεθ Β'.

Ὁδύετο ἀνεμεπείπῃσιν καὶ συν-
εκοινοῦσαν ἰδέαι καὶ συνασπόμε-
να μάλλον ἀντίθετοι καὶ ἀνόμοιοι. Τὸ
σκότος κατὰ τὸ φῶς, ὁ σατὰ κατὰ
τὸν ἀγγέλῳ, ὁ Αἰδὴς κατὰ τὸν Οὐ-
ρανόν, ὁ Βελβερίλ κατὰ τὸν Θεόν
καὶ τὰ Ὀσμάνικα στίφη κατὰ τῆς ἐν-
θέου φροσύνης τῆς πόλεως παρέχοντι
τὴν πληρὴ εἰκόνα ἀντιθέσεως καὶ ἐναν-
τιότητος.

Ἦρωες ἑλληνικῆς καὶ μάργης χρι-
στιανῆς ὁ Κωνσταντῖνος πιστεύει εἰς
τὴν θείαν ἀντίληψιν καὶ ἀρωγὴν ὑπὲρ
ἀγόντων οὐτὶς ἀγώνας καὶ ἱερώτα-
τος δὲν συνεκροτήθη πρότερον, δι' ὃ
μετὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἀποκρίσιν τῶν τε-
λευταίων ἐφρόδων τοῦ μαινομένου ἐχθροῦ
ἀνεφάνη:

«Βούτρατιώτα καὶ ἀδελφοί,
ἡμῶν ἐστὶν ἡ νίκη, ὁ θεὸς ὑ-
πὲρ ἡμῶν πολεμεῖ».

Τῶντοῦ ἡττημένη ἡ νύκτωρ ἡ θεο-
πεία ἐκείνη φρουρὰ εἶχε πάντοτε ὑ-
πὲρ ἐαυτῆς τὸν στέφανον τοῦ ἡρω-
ϊσμοῦ καὶ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπὶ τῶν
μὲν δι' ἐλαφρότητος ὑπὸ ἀφρόνῳ δό-
ξης, ἀποθνήσκουσα δὲ διὰ κατέλειπε,
ὡς κατέλειπε, αἰώνιον μνημῆμα ἱσ-
τὴν καὶ ὑπερέαν τῶν ἐν Θεομολύταις τρι-
ακοσίαν ἀθανάτων Σπαρτιωτῶν.

Ἡ ἀκαταγώνιστος πολεμικὴ ἀλκή
τῆς ἡρωϊκῆς φροσύνης καταπληττῶν τὸν
ἀτίτῃσιν καὶ ἀκαμπτῶν Μωάμεθ, ἀ-
γνοῶντα τὴν ὑπερφυῆ δυνάμιν τῶν
ὕψηλων καὶ ἀθανάτων ἰδεῶν καὶ ἀρ-
χῶν ὑπὲρ ὧν ἠγωνίστο ἐκείνη, καὶ ἀ-
ποδίδων αὐτὴν εἰς τὸν ἀπελαττόμενον
δι' ἀπέμειπε πρεσβείαν προτείνων τὴν σω-
τηρίαν τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ
ἐλευθερίαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἔσχατον
ἀλλ' ἀπάντησιν λαμβάνει ἀξίαν ἑλ-
ληνικὴν καὶ χριστιανικὴν Βασιλείαν.

Τὸ τὴν πόλιν σοὶ δοῦναι, οὐκ
ἔμὲν ἔστιν οὗτ' ἄλλου τὸν συγκαταστή-
σαντα ἐνταῦθα κοινὴ γὰρ γνώμη πάν-
τες αὐτοπροαίρετως ἀποδοτέον μὴ
φειδόμενοι τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ εἰς
τὰς ἐγγενεῖς καὶ ἡρωϊκὰς ἀποφάσεις
ἐπακολουθοῦσιν ἀμέσως ἔργα θαυμα-
στά. Κατὰ τὴν ἐσχάτην καὶ ἀπεγνωσ-
μένην ἐφρόδον, ἐφρόδον μανίας καὶ λύσε-
ως ἡρώων αἰμαχῶν ἀντεπεξέρχεται πρὸς

τῆς Πύλης τοῦ Ρωμανοῦ γαλήν-
ιος καὶ λαμπρὸς ὡς οὐρανοπέτης ἄ-
γγελος ὁ Κωνσταντῖνος περιβαλλόμε-
νος ὑπὸ τῶν Παλαιολόγων ἀπάντων
καὶ πάντες ὁμοῦ δρῶντες σπεύρουσι
τὸν ἄεθρον καὶ τὸν θάνατον εἰς τὰς ὀρυ-
νόμεναις ὁρμαῖς τῶν θηρίων αἰνίως ἀνα-
νοῦνται ἀδολεῖπτος διὰ τῶν νέων
πάντοτε ἐπικουρίων. Πίπτουσι πάντες
καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θανάτου καὶ τῆς κα-
ταστροφῆς παραμένει ἐφίππος ὁ Κων-
σταντῖνος, ὃν φαίνεται φεύγων ὁ θά-
νατος ὑπὸ σεβασμοῦ καὶ φόβου καὶ
τὴν αἰχμὴν τῆς ρομφαίας τοῦ ἀκολο-
θοῦντος θανάτου τῶν πολεμίων δι-
τὸν αἰμοσταγῶς δρεπάνον του.

Καίτοι τὸ αἰματωμένον ἐκ τῶν πο-
δῶν καὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔρρεε, ἀλ-
λὰ δὲν ἀπέκαμνε φρονεῖν καὶ δυνάμει
τοῦ πρὸ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ τρεπομέ-
νους ἐχθροὺς εἰμὴ ὅτι κατενόησεν ὅτι
ἀπέμεινε μόνος καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων
εἶδε κυματίζουσαν τὴν ἡμισέληνον ἀντὶ
τοῦ διεσπάρτου ἀέτος καὶ τότε μόνον
τὴν ζωὴν μάλλον ἢ τὸν θάνατον φο-
βούμενος ἀναφώνησε: «Δὲν ὑπάρ-
χει Χριστιανὸς νὰ λάβῃ τὴν
κεφαλὴν μου, ἡ Πόλις ἀλ-
εῖται καὶ ἐγὼ ἔτι ζῶ».

καὶ τὸν θάνατον μετὰ φλογεροῦ πόθου
ἐπλητῶν ὁρμητικώτερος ἐπελαύνει κα-
τὰ τὸν πολεμὶον καὶ πληττῶν καὶ πλη-
ττόμενος πέπτει πτωχὸν πρὸς ἐνδοξὸν ἀ-
νάστασιν.

Ἀποστρέφωμεν τὸ πρόσωπον ἀπὸ
τῶν δειλῶν καὶ τῶν φρικαλεοτήτων
τῆς ἀλώσεως, ὅτι τὸν Σοδόμων καὶ
Γομόρραν ἡ δὲ οὐρανὸν πρὸς παν-
ωλεθρίαν ἐγένετο ἡρωϊκῆς τῆς ἀντα-
λήτης τῆς μανίας καὶ ἀσελείας τῶν ὁρμα-
νικῶν ὁρμῶν καὶ τοῦ ἀέτος αὐτῶν ἀρ-
χητοῦ. Ἡ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς ἐκείνη
γενεὰ ἐπαθεν ὡς ἦτο ἀξία καὶ ὁ ἀγ-
νισμὸς ἐγένετο δι' αἵματος καὶ πυρὸς.

Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τέως
λιπόφυκον καὶ ἀδρανές, διαμεμειωμέ-
νο καὶ ἀνίκων καὶ ὑψώσῃ καὶ ἐν
δωμάτιον ὑπὲρ τῆς κινδυνεύουσας Πό-
λεως καὶ τοῦ τελευταίου Βασιλέως ἡ-
λεκτρίσθη ὅλον καὶ ἀνασπένδεται
ὑπὸ τῶν θυρίων οἵτινες ἀπὸ στόματος
εἰς στόμα διατρέχουσι πᾶσας τὰς ἑλ-
ληνικὰς χώρας καὶ ἐμβάλλουσιν παντα-
χοῦ μετὰ τοῦ βιβλῆος πένθους τὸν
ἐνδοσυσμῶν καὶ τὴν πίστιν ἐπὶ τὸ
ἐθνικὸν μέλλον, ἀφίππων ἐν τῷ χρόνῳ
ἡδὴ πᾶσα εἰς εἰς καὶ ὀρεσθί καὶ
ἐλπίδι.

Αἱ ἀθανάτοι ἀρχαὶ ὅτε ὦν ἠγωνίσθη
ἡ ἡρωϊκὴ φρουρὰ καὶ ἀπέθανε μετὰ
τοῦ ῥωμαιοτάτου Βασιλέως αὐτῆς, αἱ
ἀρχαὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος
διέσωσαν ἐκ βάθρων τὴν τέως νεναρ-
κωμένην ἐθνικὴν φυλὴν καὶ ἐξήγαγον
αὐτὴν τὸν ἐπιδανατοῦ ληθαργίαν. Ὁ
ἀθάνατος Βασιλεὺς δὲν ἀπεθάνεν ἀλλ'
ἀνελήθη ὡς ἱσαύστολος ἐθνομάρτυς
ἵνα ἐπανέλθῃ καὶ ἀποκαταστήσῃ τὸ
κράτος τοῦ Σταυροῦ ἐκείνου, ὡς
ἡ ἡμισέληνος. Ἡ μεγάλη Ἑλλη-
νοχριστιανικὴ Πατρίς δούλη σήμερον
αὐρίων θὰ ἐξεγερθῇ ἐλευθέρᾳ ἐπὶ κε-
φαλῇ ἔχουσα τὸν Μαρμαρομένον
Βασιλέα καὶ τὸ δούλον σήμερον ἔθνος
νικηφόρον ἀβρίων θὰ παρστή εἰς τὴν
συμπληρωσιν τῆς λειτουργίας ἐν τῷ
περιτομῶν Ναφ τῷ τοῦ Θεοῦ Σοφί-
ας ὑπὸ τοῦ ἀπολιθωθέντος κατὰ τὴν
Ἀλυσιν ἱερέως.

Μετὰ τῆς πίστεως ταύτης τὸ Ἑλλη-
νικὸν ἔθνος ζῇ καὶ παρηγορεῖται ἐν
αὐτῇ ἀνδρίζεται καὶ παρασκευάζεται
πρὸς τὴν ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν. Ὅτε
αἱ ἀπογοητεύσεις, οὐτε αἱ συμφοραὶ
οὐτε αἱ ταλαιπωρίαι καὶ αἱ ψευδομένη
ἐλπίδες λοχίονται κατὰ τῆς ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν
μέλλον πίστεως αὐτοῦ. Ζῇ καὶ ὑπομέ-
νει ἅπαντα τὰ δεινὰ μετὰ καρτερίας,
διότι πιστεύει εἰς τὴν ἐθνικὴν παλιγ-
γενεσίαν καὶ ἐν ὃ ὁ κόσμος ὅλος θεω-
ρεῖ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νεκρὸν, ἡ ἀ-
σφατος πίστις τὸν ὑποβάλλομεν καὶ
ζωογονομένην ὑπὸ τῶν ἀκωήτων θυρί-
ων τῆς ἀποκαταστάσεως θὰ ἐξεγερῇ αὐτὸ
ἡ μέραν τινὰ πᾶντολιν καὶ γι

Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Μόλις έννοιωσεν, Χριστέ μου, πώς ή Πόλι του θα πέση
Αν έλθης χαμνίδα μήτε στέμμα να φορέση
Μά ντυμένος οίν τοις άλλους μίμνη στήν 'Αγρή Σοφία
Κι' εγνώτισεν μπροστά Σου κι' έκαμε την προσοχή του
Και στήριξεν ληϊώντας ή βασιλική ψηφή του
Έκρινώσθησεν γιά νάχη τον Θεό της συντροφιά!

'Αντί του χρυσού του σκήπτρου πήρε το βαρύ κοντάρι
Κι' ώρμησεν να πολεμήσῃ και να πέσῃ οίν λιοντάρι
Πρίν να δῇ την 'Εκκλησία Σου να τήν κάμουνε Τσάμ
Και σ'τόν έπαιον καρβυλάρης με το πόδι τον πετούσε
Και σ'αυ γίγνταις έκτύπη και οε πτώματα πατούσε
Κι' ή πληγής του με πορφύραν του στολίζαν το κορμί!

Κι' όταν έπεσε κτυπώντας δεν κινήθηκε σ'το χώμα
Μά σηκώθη σάν 'Αντίο με μαρμαρωμένο σώμα
Και μαρμαρωμένος στέκει καρτερώνας τον καιρό
Πού θα ζωντανέψη πάλι—Τόρνε, Χριστέ, την ώρα!—
Γιά να δώσῃ τοις τυράννοις απ' την σπλαγμένη χώρα
Και το μωφεργαρό των να σβείσῃ μπρος σ'αυν Σαυρό!

[Εκ τῶν «ΒΑΛΛΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ»]

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αθῖον περί ὥραν 11 π.μ. τελεσθή-
σεται μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἀειμνή-
στου Ἀυτοκράτορος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΑ' ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ
ἐν τῷ καθεδρῳίῳ ναῷ Ἀγ. Ἰωάννου
χοροστατούντων

τοῦ **ΜΑΚΑΡΙΣΤΑΤΟΥ** ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
τοῦ **ΠΑΝΙΕΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ** ΠΑΦΟΥ
τοῦ **ΜΑΚΑΡΙΩΤ.** ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΕΥΡΥΤΕΡΑ Συνέλευσις ἐπὶ τοῦ
σχεδίου τοῦ Καταστατικῆς Χάρτου τῆς
Κύπρου. Ἐκκλησίας συνεδρίασε τῇ
ἐσπέρᾳ τῆς π. Δευτέρας καὶ Τετάρτης
καὶ τῇ πρωΐ τῆς π. Πέμπτης κατὰ
πᾶσαν πιθανότητα, ἕνεκα τῶν σιγῶν
δυσχερεῶν, ἡ ἐπεξεργασία δὲ ἀναβλή-
θη διὰ τὸν ἐπελθόντα θερινὸν
καύσωνα καὶ τὰ ποιμαντικά
καθήκοντα τῶν ἀρχιερέων, εἰς τὸ προ-
σέχῃ ἔτος. Μελετᾶται ὅπως ἐπὶ τῇ βά-
σει τῶν ἐμφανῶν ἐγκριθέντων θε-
μάτων συνταχθῇ προσωρινὸς Κανονί-
σμος, ὅστις θὰ ἐφαρμοσθῇ ἀμέσως
μέχρι τῆς τελείας διευθετήσεως τοῦ
δ. Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος.

ΤΟ ΝΟΜΟΘ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ἀ-
νέβαλε τὰς ἐργασίας του τῇ π. Πέμ-
πτῃ εἰς τὴν προσεχῇ Δευτέραν, ἵνα πα-
ρασκευασθῇ νομοθετ. ἐργασία.
'Η λήξις τῆς τελευταίας συνόδου
τῆς ληϊότητος Νομοθετ. περιόδου κη-
ρυχθήσεται πιθανὸς ἀμέσως μετὰ τὰς
ἐορτάς τῆς Στέφους.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΙ ἐτελέσθησαν ἐπὶ
τῇ ἐπετείῳ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τῆς Α. Β.
Υ. τοῦ Ἑλληνικοῦ Διαδόχου Κωνσταν-
τίνου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγ. Σάββα καὶ
ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τῆς Α. Μ. τοῦ Βα-
σιλέως τῆς Μ. Βρετανίας Γεωργίου
Ε' ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Φανερωμένης τῇ π.
Σαββάτῳ χοροστατούντων τοῦ Μα-
καριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
π. Ὁ τοῦ Πανιερί. Μητροπο-
λίτου Πάφου καὶ τοῦ Μα-
καριωτάτου Προεδ. Κυρηνείας.

ΤΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ἐν τῷ ἐ-
ορταζόντι «Κ. ν. π. Σ. λ. γ. γ.» εἰπεν
εὐφραδῶς καὶ ἑμβριθῶς ὁ Μλόγιμος
κ. Γ. Α. Μαρκίδης.

ΤΗ ΠΡΟΣΕΧΕΙ Διευτέρα ἐπετεῖον
τοῦ Ἀγ. Πνεύματος ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχι-
επίσκοπος θέλει ἐκπονήσῃ ἐν τῷ Ἱ.
Ναῷ τοῦ Μοναστηρίου τῆς Μικεδονι-
τίσσης.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ διὰ τὰ Ἑλ-
ληνικά Ἐκπαιδευτήρια Λευκωσίας ἐπι-
δοθέν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν με-
τεφράσθη εἰς τὴν ἀγγλικὴν καὶ τουρ-
κικὴν καὶ ἐδόθη εἰς ἐκτίπισιν. Τῇ
προσεχῇ Τετάρτῃ θὰ κατατεθῇ ἐν τῷ
Νομοθετ. Συμβουλίῳ.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ «Περὶ Συ-
νεργατικῶν Ἑταιρειῶν» ὅπου ἐστάθη
εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν
πρὸς ἔγκρισιν, κατὰ τηλεγράφημα τοῦ
Ὑπουργοῦ, δὲν δὲ εἶναι ἔτι καὶ πρὸς
τὴν λήξεως τῆς συνόδου τοῦ Νομοθετ.
Συμβουλίου, ἥτις θὰ γένηται περὶ τὴν
122 Ἰουνίου.

APPARONNES. Τῇ π. Κυριακῇ ἐν-
εργεῖ κίχλον συγγενῶν καὶ φίλων ἡ
Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος πρὸς τὸν
ἀδελφόν τοῦ καλλιότου νῦν κ. Κ.
Παλιδίου καὶ τῆς ἐπιγραφῆς Ἀδὸς
Ζωοφίως Νικολάου.

ΑΠΨΕΙΣ. Ἀφῖκετο ἐξ Ἀθηνῶν
ὁ τελεώμενος τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς
κ. Γαβριὴλ Γ. Γαβριήλ.
— Ὁ ἐν Κωνσταντίνῳ ἔγκριτος κ.
Γ. Π. Γεννηματῆς διέτριψεν ἡ-
μέρας, τινὰς ἐν Λευκωσίᾳ χεῖρ ὑπο-
θέσων Του.

Χ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τῇ π. Παρασκευῇ μετέστη πρὸς
Κόρινθον τετηνημένος πρόεδρος τῆς
ἐταιρείας Μαραθῶν ἐν τῷ χωρίῳ
Προδρόμῳ δ

Γ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

τῇ 74 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐντυγ-
σας νὰ ἴῃ καρποφορήσας ἀμφότες
ἐν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ τὴν χριστιανικὴν
ἀρετὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν μόρφωσιν
ἣν προσέδωκεν εἰς αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ
καὶ διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀντὶ δακρύ-
ων ἀδρός.

Τὴν στέρεσιν αὐτοῦ θρηνοῦσιν οὐ
μόνον τὰ τέκνα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
ἐξ ὧν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχι-
επίσκοπος θεομύς ἀνέπεμ-
ψε δεήσεις τῷ Ὑψίστῳ ἀλ-
λὰ καὶ οἱ κοινότητες Μαραθῶν ἀνι-
στίνες ἐκτίθεισαν αὐτὸν ἐν εὐκρινεῖ καὶ
βαθεῖ πένθει καὶ πάντες οἱ γυνώσκον-
τες τὸν μεταστάτην καὶ κατ' ἐξῆς ἐπι-
τιμῶντες τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ.

Τὴν ἔξ ἡρώων παρηγορεῖν ἐπι-
λαμβάνει εἰς τὰ ἀποφασισθέντα τέκνα
του καὶ τοὺς ἀλγύνους δοκιμασθέντας
ἀδελφοὺς καὶ οἰκίους σ' αὐτοῦ, τῷ μετὰ
σπάντι εὐχόμεθα τὴν ἐν μοναῖς δικαί-
ων κατάταξιν.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΝΗΣΙΑΓΩΓΩΝ

Ἀθῖον περί ὥραν 3 μ. ἐν τῷ παρὰ
τὸ Νέον Ἀντίμα Κοινοτικῷ Παρθενα-
γωγείῳ ἀρχοῦνται αἱ ποσορικαὶ ἐξετά-
σεις τοῦ Νηπιαγωγείου καὶ τοῦ Κα-
τωτέρου Παρθεναγωγείου.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀδελφοί Κύριοι,
Παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι
τιμῆσθε διὰ τῆς εὐγενεῖας παρουσίας
ὁμῶν μετὰ τῆς ἐξ. οἰκονομίας σας τοὺς
γάμους ἡμῶν εὐλογηθρομένους ἐν
τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγ. Ὁμολογητῶν αἱρέων
Κυριακῇ καὶ ὥραν 3 1/2 μ.

Οἱ μελλοντοί
ΑΓΑΘΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΑΝΙΣ
Ἐν Ἀγίῳ Ὁμολογητῇ
τῇ 28 Μαΐου 1911.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάσων δαΐνων κατὰ τὴν κατέπο-
σιν καὶ τὴν ἐκσπύσιν ὑπὸ ὑπερμυ-
σθων ἀμυνθῶν καὶ ρυνοφάρυγγων
πολυπόδων προσήλθον εἰς Λευκωσίαν
πρὸς τὸν ἀδελφόν λατὸν κ. Ν. Ἰακω-
βίδου καὶ διέστην Ἰαν. Ἰαννῆν ἐγ-
χεῖρσιν ἐν τῇ οὐλοῦσῃ Κληρικῇ του
Ἱδῆ τελείως ὁγνῆς υἱοδάνομαι τὴν
ἀνάγκην νὰ εὐχαριστήσῃ αὐτὸν θερ-
μῶς καὶ δημοσίᾳ.

Ἐν Βασιλῇ τῇ 26 Μαΐου 1911.

Ὁ εὐχνομῶν

Γεώργιος Λουκά.

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΧΡΙΣΤ. ΕΚΟΤΕΤΩΝ

Τῇ 17/30 Μαΐου διὰ τοῦ Οἰκονομ-
ικοῦ Πατριαρχείου ἐπεδόθη πρὸς τὸν
Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης συλλογι-
κὸν ἐπὶ τῶν πασῶν τῶν Χριστιαν.
ἐθιοτήτων ἐν Τουρκίᾳ ὑπὲρ τῶν προ-
νομιῶν αὐτῶν, τοῦθ' ὅπου μετὰ τὰς
ἐδοθήσας τὴν Ὑ. Πύλιν διὰ τὸ ἐν-
τονον' τοῦ ὅρους του. Τὸ ὑπόμνημα
ἐγένετο εἰς ἰσοδύναμον πρὸς τὰς ἐθνο-
τήτας ταύτας ἀντίτυπον.

Τὸ ἐκπαιδευτικόν.

Τὰ αἰτήματα τοῦ Πατριαρχείου ὡς
πρὸς τὸ ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα συνοψί-
ζονται εἰς τὰ ἑξῆς:

Ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις θὰ πα-
ρίχῃ δδεν εἰς πάντα τὰ μέγιστα τοῦδε
λειτουργοῦντα ἀντιταύτης Ἑλληνικῆς
σχολείας, τῶν οὖτοις τὰ προγράμματα
συντάσσονται καὶ ἐκτελοῦνται παρὰ
τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν Μητροπολι-
τῶν, θὰ ὑποβάλλονται ἐν γενικῷ συ-
λλογῇ δι' ἅλα τὰ κοινοτικά σχολεῖα εἰς
τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, γὰρ ἐν
εἰς ἀνάγκη νὰ ὑποβάλλεται ἰδιαίτερον
πρόγραμμα δι' ἐκαστον σχολεῖον.

Θὰ ἐπιτραπῇ ἡ πρόσληψις καὶ ἔξ-
ανων διδασκαλῶν, ὥς ὅπου παρα-
σκευασθῶν ὁκρετὶ διδασκαλοὶ ἐκ τῶν
Ὀθωμανῶν ὑπάρχον.

Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν σχολείων θὰ
γίνεσθαι κατόπιν εἰδοποιήσεως τῆς ὑπε-

θύτου πνευματικῆς ἀρχῆς, οἱ δὲ ἐπι-
θεωρηταὶ θὰ ὑποβάλλουν τὰς κρίσεις
των εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς, μετ'
ὧν καὶ μόνων θὰ συνεννοῦνται διὰ
πᾶσαν ἀταξίαν, παραβάσιν ἢ ἀτίθειαν.

Τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ διπλώματα θὰ
συντάσσονται εἰς τὴν γλώσσαν ἐκείνης
ἐθνότητος καὶ θὰ ἐκτελοῦνται παρὰ
τῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν Μητροπό-
λεων, αἱ δὲ παρὰ τῶν ἀρχῶν τούτων ἐ-
κτελοῦνται Τουρκικαὶ αὐτῶν μετὰ-
φράσεις θὰ θεωροῦνται ἔγκυροι.

Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν ἀνωτέρων σχολῶν
θὰ ἀπολαύουν τῶν αὐτῶν ἀπαλλαγῶν
ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, τῶν
παραχωρημένων εἰς τοὺς ἀποφοίτους
τῶν ὁμοειδοθῶν κυβερνητικῶν σχολῶν.

Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Κυβερνήσεως
πρὸς τὰ σχολεῖα τῶν Ἑθιοτήτων θὰ
γίνονται διὰ τῶν πνευματικῶν ἀρχῶν.

Τὸ Στρατολογικόν.

Ὡς πρὸς τὸ στρατολογικὸν ζήτημα,
τὸ Πατριαρχεῖον εἶπε κατηγορηματι-
κώτερον εἰς τὰ αἰτήματά του.

Ζητεῖ ὅπως ἡ στρατολογία διεξαγ-
εταὶ οὐχὶ κατὰ τμήματα, ἀλλὰ καθ' ἑ-
κάστην τὴν Ἀυτοκρατορίαν συγχρόνως,
ἐπὶ τῇ δὲ καὶ ἡ πρόσληψις τῶν ἐπέ-
δων. Ζητεῖ ἐπίσης, ὅπως μεταρρα-
θεῖν οἱ στρατιωτικοὶ νόμοι καὶ κανο-
νισμοὶ εἰς τὰς γλώσσας ὅλων τῶν
Ἑθιῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατο-
ρίας καὶ τὴν παραδοχὴν τῶν χριστι-
ανοπλῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολήν.

Ἐξαιρητικῶς νὰ ἀποκτήσῃ τὸ κράτος
ἐντὸς ἑλλείρου καὶ Χριστιανῶν ἀξιωμα-
τικούς.

Ἀεὶ ἐπίσης, ὅπως τροποποιηθῶ-
σιν οἱ στρατιωτικοὶ κανονισμοί, εἰς τὸ
πὺν ὥστε νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἡ
θρησκεία, ἡ ἡλικία καὶ τὰ ἰδιαιτὰ ἥθη
καὶ ἔθνη ὅλων ἐν γένει τῶν στρατιω-
τῶν, ὅπως δι' ἰδιαίτερον νόμον ἀπαγο-
ρευθῇ ἡ ἀλλοτρίοτης τῶν Χριστι-
ανῶν, νὰ διορισθῶν περιουσίους ἱερεῖς
ἀπὸ πάσαν ἐπαρχίαν, χεῖρ τῆς ἐκτε-
ρησεως τῶν θρησκευτικῶν καθήκον-
των τῶν Χριστιανῶν στρατιωτῶν, καὶ
ἀπαγορευθῇ ἡ ἐκ μέρους μουσουλμάνων
ἀξιωματικῶν ὕβρις, προσβολή καὶ κά-
κωσις τῶν στρατιωτῶν τούτων.

Νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρε-
σίας, νὰ ὁρισθῇ ὡς ἔτος στρατεύσεως τὸ
21ον ἀπὸ τοῦ 17ου, νὰ ἀπαλλάσσονται
οἱ ἀντιπολίτες, καὶ εἰς τὸν δύο ὡς ἡμέ-
ρας νὰ λαμβάνεται μόνον ὁ εἰς, ἐπ' ὅ-
σον ἐν ὑπόθεσιν καὶ τρίτος ἐτήριος.

Τὸ ὡς ἡμέρη καταλήγει εἰς ἑξῆς:

Τὸ Οἶκον. Πατριαρχεῖον, ὑπο-
βάλλον τὴν φορὰν ταύτην τὰ ἀνωτέρω
αἰτήματα, παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν,
ἀπ' ἐνός μὲν νὰ μὴ ἀμφοβῇ περὶ
τῶν ἐλλειμμάτων ἀποθημάτων, ὡς ἔμφο-
ρεῖται ὑπὲρ τῆς ἰσχύος καὶ εὐμερείας
τοῦ Συνταγματικοῦ Κράτους, ἀπ' ἐτέ-
ρου δὲ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ἀπὶ ἡ περαι-
τέρω ἐκπεριεργία καὶ ἀνάγκη θάλει
δημιουργήσει ἐξέφιν καὶ ἀδμοκρίαν,
φθάνουσιν μέγιστος ἀδελφότητος καὶ κρι-
τικῶν καταστάσεων, καὶ δὲ Οἶκον. Πα-
τριαρχεῖον θὰ εἰς ἀπληγμένον πά-
σης σχετικῆς εὐθύνης.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΙ τῆς Κρή-

τῆς ἐν συνελούσει ἀπεφάσαν ὅπως ἀ-
μυνθῶν ἀπεγνωσμένως κατὰ τὸν διο-
ρισμὸν Μουσουλμάνων καθήκον.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀνεκινώθη πρὸς
τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ πρὸς
τὸν λαὸν ἵνα συνέλθῃ εἰς συλλογὴν ἡ-
ρίαν, ὅπου θὰ εἰν ἐντολὸν εἰς τὰ ἱστο-
ρικὰ Μνηστευομένα, ὅ ἀνευ-
θυνηθῇ δι' ἡφίστα πρὸς τὰς προεπι-
δοσ Δυνάμεις διαμαρτυρίας δηλοῦντες
τῆς ἀνεκλήσεως ἀποφάσεως τοῦ Κρητι-
κοῦ λαοῦ ὅπως ἀποκρούσῃ τὴν ἀβόδον
τῶν Καθάρων εἰς Κρήτην. Μέγας ἐπι-
κρατεῖ ἱερὸς ὁρμηδὸς καθ' ἅπασαν τὴν
Κρήτην.

Ἡ Ἐκτελεστ. Ἐπιτροπὴ φρονεῖ
παντοειρώπως νὰ καθουράσῃ τὸν ἐξ-
εγερθέντα λαόν. Δι' ἀνακοινωθέντος
λέγει δι' στερεῖται παντελῶς ἐπιστολῶν
πληροφοριῶν περὶ τῆς διαδοχῆς ἐλ-
λήσεως δι' οἱ Δυνάμεις ἀπεφάσαν νὰ
προβῶν εἰς ἀποστολὴν καθήκον, διο-
ριζόμενων παρ' αὐτῶν.

Πληροφορίαι διπλωματ. πηγῆς πε-
θνοῦν δι' μεταξὺ τῶν Προστατῶν
Δυνάμεων τῆς Κρήτης ἤσαν τοῦ ἐπι-
κρατοῦσας ἀσέφους σφάτεται. Γενικὴ
ἐπιθυμία ἐκδηλοῦται παν-ἀγρόθεν ὅπως
τὸ ζήτημα ἐγκαταλειφθῇ, καὶ ἡ πρὸς
τὴν Πύλιν δαδουμένη ἀπάντησις χα-
ρακτηρίζεται ὑπὸ ἀριστείας τῆς φρα-
σεολογίας τῆς.

Ἐάν τυχόν ἤθελεν ἐκκριθῇ ὡς
ἐπιθεβλημένη καὶ ἐπείγουσα ἡ ἀνάγκη
τῆς ἀποστολῆς Καθάρων εἰς
Κρήτην, αἱ κυβερνήσεις τῶν Δυνάμεων
θὰ ἦσαν τότε διατεθειμέναι νὰ συζητή-
σουν μετὰ τῆς Τουρκικῆς περὶ διορισμοῦ
τοιούτων ἀμείνων παρ' αὐτῶν (τῶν
Δυνάμεων) τῇ ὑποδείξει τοῦ Σαῖχουλί-
σλήμ.

ΤΑ ΕΝ ΕΠΛΑΔΙ

Ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν

Ἐν τῷ Γραφεῖῳ τοῦ «Κυπρ.
Φύλακος» κομίζονται ἐπιστολαὶ
ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος πα-
ρὰ προσώπων πάσης ἐμπιστοσύνης
ἀξίων, περιγράφουσιν τὴν γενικὴν ἀ-
νακοφισιν ἢ ἀισθάνεσθαι ὁ νομοτα-
γέστατος λαὸς τῆς ἐλευθέρας πατρίδος
μὲς διὰ τὴν καθόλου διοικητικὴν καὶ
πολιτικὴν ἀνόρθωσιν καὶ τὴν ἀπο-
καταστασιν πλήρους δημοσίας τάξεως
καὶ ἀσφαλείας.

Ἡ στρατιωτικὴ ἀναδιοργάνωσις καὶ
αἱ πολεμικαὶ παρασκευαὶ ἀποκατέστη-
σαν τελείως τὸ ἡθικὸν θάρρος καὶ τὴν
αὐτοπεποίθησιν, ἡ ἀμεροληψία πα-
σῶν τῶν ἀρχῶν ἐπέκρινεν ἀρῶν ἐμ-
πιστοσύνην πρὸς αὐτοὺς.

Οἱ φόροι καὶ οἱ βαρεῖς καταβάλλον-
τες παρὰ πάντων μετὰ πατριωτικῶν
ἡρίων, τὰ ἐπαρξ. ταμεῖα εἰς πλῆθος,
οἱ φυγόδικοι ἐσφώθησαν πανταχοῦ
καὶ ὁ λαὸς εὐλογεῖ τὴν Ἀνδρόθεον.

Τὸ ὁρωπικὸν «Ἀδερφῶν» πα-
ρεδόθη τῇ 19 λήγοντος εἰς τὴν ὑπὸ
τὴν προεδρίαν τοῦ πλοῦδαρχου κ. Δα-
μιανοῦ Ἐπιτροπὴν, ἐν Λιβύρῳ. Ἡ
Ἑλληνικὴ σημαία ἀνεπατέσθη ἀντικα-
ταστήσασθαι τὴν ἱταλικὴν ὑπὸ τοῦς
κανονικοὺς νόμους τοῦ θωρηκτοῦ Ὁ
διοκτῆς κ. Ὁρλάνδο τοῦ θυμῶν-
μου ναυπηγίου ἀπεθῆκεν πρὸς τὸν
ἑλληνα πρωθυπουργὸν τὸ κατωθί τη-
λεγράφημα:

Ἐν ἡ ἐπιστομῇ σιγμῇ ἡ ἑλληνικὴ
σημαία ὑφύεται ἐπὶ τοῦ «Ἀδερφῶν»
παρεκαλῶ τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητά νὰ
δεχθῇ τὴν ἐκφρασὴν τῶν εὐκρινῶν
ἐσθῶν μου ὑπὲρ εὐδαιμονίας τῆς πό-
λεως ὁμῶν καὶ τοῦ Βασιλ. Ναυτικοῦ
τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κυβερνήτης δὲ τοῦ «Ἀδερφῶν»
κ. Δαμιανὸς ἀπέστειλε πρὸς τὸν πρῶ-
τον πρωθυπουργὸν κ. Κυρ. Μαυρομι-
χαλὴν, ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ ὁ-
ποῖου παρηγγέλλῃ τὸ θωρηκτόν, τὸ
ἐκόμενον τηλεγράφημα:

Κεραυνοῦ Μανωλεῖ

Ἀθήνας.

«Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγκή» Ἑλληνικὴ σημαία

ὑφύεται ἐπὶ τοῦ «Ἀδερφῶν» ὅπως ἀποκρίσῃ ἐπὶ
λεῖται ἡμετέρα πρωτοβουλία.

Δαμιανός.

Ὁ «Ἀδερφῶν» ἀπέπεσαν εἰς
Σπείαν καὶ ἐκείθεν εἰς Ἀλγέριον
πρὸς ἀνδράκειν καὶ ἀναχωρεῖ εἰς
Πορτομὸν τῆς Ἀγγλίας ὅπου ἐμελ-
εῖ νὰ καταπέσει τῇ 26 λήγοντος.

Ἐν τῷ ἡμεῖν ἐκείνῳ θὰ παραμείνῃ
μετὰ τῶν λοιπῶν πλοίων μέχρι τῆς 6
Ἰουνίου, ὅτε δὲ μετὰ εἰς Σπῆν καὶ
ὅπου θὰ εἰναι συγκαταρκτοῦς ὁ Ἀγ-
γλικὸς στόλος; συμπληρωμένης τῆς
παρατάξεως τῶν ἑσῶν πολεμικῶν τῇ
7 Ἰουνίου.

Ὁ ναύαρχος Τάφφελ διέταξε τοὺς
κυβερνήτας τῶν Ἑλληνικῶν πολεμι-
κῶν, ὅπως τὴν μεσημέριαν ἀφίκεθ
τῆς 10 Ἰουλίου ἀναμένουν αὐτὸν ἐ-
κπενοχόμενον ἐπὶ τοῦ «Ἀδερφῶν»
ἐξαιτῇ τῆς νήσου Ὑδρας.

Ἐν τῷ Μουσουλμάνῳ ὅδε τὴν προ-
εδρίαν τοῦ κ. Βανζέλου τῇ 21 Μαΐου
κατὰ πρότασιν τοῦ ἀντιάρχου κ. Τάφ-
φελ ἀπεφασίσθη ἡ διαρκὴς νηπ-
τοποίηση τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου πρὸς
ἐκτέλεσιν γυμνασίων δημοκρίτου εἰς
τρεῖς πόλεις, καὶ ἡ σύντομος προμή-
θεια πυρομαχικῶν.

Νέα πολεμικὰ σκάφη, δύο ἀν-
τιτορπιλικά καὶ δύο τορπιλοβόλα δι-
περσποῖν εἰς τὰς πορ

